



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: **Ing. J. P.**
bytem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 11. 2017, č. j. 530 814 036/315-AHN

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí označené v záhlaví tohoto rozsudku, kdy ČSSZ o námitkách žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 10. 2017 rozhodla tak, že se námitky žalobce zamítají a rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 10. 2017 se potvrzuje.

2. S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, neboť rozhodnutím z 5. 10. 2017 ČSSZ žádost žalobce o český starobní důchod pro nesplnění podmínek stanovených v českém zákoně o důchodovém pojištění byla zamítnuta.
3. Žalobce uvedl, že v České republice měl odpracovaných a zaplacených (odvody do státní kasy) 30 let a je mu naprosto nepochopitelné, že za takto odpracované roky by neměl nárok na starobní důchod.
4. Na pobírá důchod pouze ve výši 29 eur, protože na vyšší důchod mu chybí roky. Pokud by uvedených 30 roků, které má pojištěné v České republice a dle České republiky ho neopravňují na nárok na důchod, měl započítané na, pobíral by už od roku 2015 normální důchod.
5. Protože však dostává na Slovensku pouze 29 eur, musel sáhnout na své celoživotní úspory a za dva a půl roku je v podstatě celé spotřeboval. Pokud je v České republice 30 roků málo na jakýkoliv nárok na starobní důchod, pak žádal, aby mu Česká republika vrátila celou částku, kterou musel pod hrozbou zákona 30 roků povinně platit formou odvodů českému státu.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že ČSSZ rozhodnutím č. j. R-5.10.2017-428/530 814 036 ze dne 5. 10. 2017 zamítla žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. 4. 2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „nařízení 883/2004“), a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. 9. 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení 883/2004 o koordinaci systému sociálního zabezpečení (dále jen „nařízení 987/2009“).
7. Žalobce s rozhodnutím žalované nesouhlasil a podal proti němu námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované, jež je předmětem soudního přezkumu.
8. Žalobce navrhuje tedy zrušení rozhodnutí ČSSZ ze dne 20. 11. 2017 a vrácení věci k dalšímu řízení. Žalovaná pak uvedla, že z dávkového spisu žalobce vyplývá, že žalobce, žijící na, podal dne 18. 7. 2016 u nositele pojištění nositel pojištění“) žádost o český starobní důchod s požadovaným datem přiznání důchodu od V příloze č. 1 žádosti byl uveden soupis dob zaměstnání žalobce od 18. 5. 1972 do dne podání žádosti, a protože bylo zjištěno, že jeho poslední zaměstnavatel na území České a Slovenské Federativní republiky (dále jen „ČSFR“) přede dnem 1. 1. 1993, kdy došlo k rozdělení ČSFR, byl podnik ..., který měl sídlo na území, nositel pojištění postoupil tuto žádost ČSSZ.
9. Dne 5. 10. 2017 obdržela ČSSZ od slovenského nositele pojištění změnovým formulářem E 205 SK z 28. 9. 2017 nové potvrzení dob pojištění, které účastník řízení získal na, v rozsahu 1 924 dní, v němž bylo ve srovnání s předchozím formulářem E 205 SK z 12. 9. 2017 zhodnoceno navíc období 46 dnů od 1. 7. 2017

do 15. 8. 2017, za které účastník řízení zaplatil slovenskému nositeli pojištění dobrovolné důchodové pojištění.

10. nositel pojištění formulářem E 205 DE z 22. 4. 2016 potvrdil německé doby pojištění v době od 14. 6. 1986 do 31. 12. 2000, celkem 105 měsíců pojištění.
11. Zákon o důchodovém pojištění v ust. § 28 a následujících podrobně upravuje jednak podmínky nároku na starobní důchod a jednak samotnou výši starobního důchodu. Při posuzování nároku účastníka řízení v souladu s ust. § 28 uvedeného zákona ČSSZ zkoumala, zda žalobce splnil ke dni přiznání starobního důchodu podmínku získání potřebné doby pojištění, a zda dosáhl stanoveného věku. Podle přílohy k zákonu o důchodovém pojištění je za důchodový věk účastníka řízení, muže narozeného v roce ..., považováno dosažení věku 63 roků. Tohoto věku dosáhl účastník řízení dne ... (narozen ...), tedy k požadovanému dni přiznání důchodu. První podmínku nároku na starobní důchod tedy účastník řízení splnil.
12. Druhou podmínkou nároku na starobní důchod je získání potřebné doby pojištění. Podle § 29 odst. 1 písm. h) zákona o důchodovém pojištění pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže dosáhl důchodového věku v roce 2016 a získal minimálně 32 roků doby pojištění. Podle evidence ČSSZ, z níž jsou jednotlivé položky uvedeny na osobním listu důchodového pojištění, který byl připojen k prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 5. 10. 2017 jako jeho nedílná součást, získal žalobce ke dni 30. 6. 2017 jen 30 roků a 19 dnů pojištění, přičemž po snížení náhradní doby pojištění na 80 % činí 29 roků a 308 dnů a doba pojištění, přičemž po snížení náhradní doby pojištění na 80% činí 29 roků a 308 dnů a doba pojištění bez náhradních dob do nároku činí 27 roků a 4 dny pojištění. Druhou podmínku potřebnou pro vznik nároku na starobní důchod tedy účastník řízení nesplnil.
13. ČSSZ zkoumala možnost vzniku nároku na starobní důchod rovněž podle dalších ustanovení zákona, konkrétně podle § 29 odst. 2 písm. f) a § 29 odst. 3 písm. a) a písm. b) zákona o důchodovém pojištění, avšak účastník řízení nesplnil podmínky pro přiznání starobního důchodu ani podle těchto ustanovení. Podle § 29 odst. 2 písm. f) uvedeného zákona má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 20 let a dosáhl po roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 uvedeného zákona pro muže stejného roku narození. I když účastník řízení získal dobu pojištění v rozsahu minimálně 20 let, potřebný věk podle uvedeného ustanovení je 68 let, kterého k požadovanému dni přiznání důchodu nedosáhl. Stejná podmínka, tj. dosažení věku aspoň o 5 let vyššího než je důchodový věk stanovený podle § 32 uvedeného zákona pro muže stejného roku narození, platí pro pojištěnce, který podle § 29 odst. 3 písm. b) zákona o důchodovém pojištění nesplňuje nárok podle § 29 odst. 1 písm. b) až f) uvedeného zákona, pokud získal aspoň 15 let doby pojištění bez náhradních dob. I v tomto případě tedy žalobce podmínku dosažení potřebného věku k požadovanému dni pro přiznání starobního důchodu nedosáhl.
14. Žalobce si stěžuje, že dostává na nízký důchod ve výši 29 eur, protože na vyšší mu chybí roky. Kdyby 30 roků, které ho v Čechách neopravňují k nároku na

důchod, měl započítané na Slovensku, pobíral by tam už od roku 2015 normální důchod.

15. K tomu ČSSZ konstatuje, že je jí známo, že slovenský nositel pojištění přiznal účastníku řízení svým rozhodnutím z 15. 1. 2016 slovenský starobní důchod na základě slovenských právních předpisů, k jehož výši však ČSSZ nepřísluší se nijak vyjadřovat, ani k ní přihlížet při své rozhodovací činnosti. ČSSZ je povinna řídit se pouze zákonem o důchodovém pojištění a jinými platnými českými právními předpisy a příslušnými mezinárodními právními akty.
16. Podle čl. 20 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení, zveřejněné pod č. 228/1993 Sb. (dále jen „Smlouva“), uvedeného v příloze nařízení 883/2004, se doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení ČSFR považují za doby zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území měl zaměstnavatel občana sídlo ke dni rozdělení ČSFR nebo naposledy před tímto dnem. Podle čl. 15 odst. 1 Správního ujednání o provádění Smlouvy (dále jen „Správní ujednání“), uvedeného v příloze nařízení 883/2004, se sídlem zaměstnavatele rozumí adresa, která je jako sídlo zapsaná v obchodním rejstříku. Vzhledem k tomu, že je doloženo výše uvedeným evidenčním listem důchodového zabezpečení vystaveném organizací, že účastník řízení byl naposledy před 1. 1. 1993 zaměstnán v uvedeném podniku se sídlem v České republice do dne 25. 3. 1985, jsou veškeré doby pojištění získané účastníkem řízení na území ČSFR do uvedeného dne, tj. doba od 1. 7. 1968 do 25. 3. 1985, považovány za doby pojištění získané podle českých právních předpisů, a to včetně těch, které byly fakticky získány na území republiky. Účastník řízení získal takto celkem jen 5 904 dnů pojištění, jak je uvedeno výše, tedy jen 16 roků a 64 dnů pojištění.
17. Protože žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění pro vzniku nároku na český důchod jen na základě českých dob pojištění, ČSSZ na základě čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení 883/2004 přihlédla i k dobám pojištění získaným podle právních předpisů jiného členského státu uvedeného nařízení, v daném případě k dobám pojištění získaným podle právních předpisů ČSSZ pokládá za potřebné informovat obecně účastníka řízení při této příležitosti, že doby pojištění, které získal pojištěnec v zahraničí, může zhodnotit podle příslušných mezinárodních právních aktů v souladu s § 5 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, pouze na základě oficiálního potvrzení příslušného zahraničního nositele pojištění. Podle čl. 6 nařízení 883/2004 platí, že instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují získání, zachování, trvání nebo opětné nabytí nároku na dávky získáním dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, přihlíží v nezbytném rozsahu k dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, jako by byly získány podle jí uplatňovaných právních předpisů. Z uvedeného vyplývá, že nezíská-li pojištěnec potřebnou dobu pojištění bez přihlédnutí k zahraničním dobám pojištění, přihlíží se pro účely získání nároku na důchod k dobám pojištění nebo trvalého bydlení získaných v kterémkoliv jiném členském státě uvedeného nařízení.

18. Pro ČSSZ je příslušnou institucí na území pro komunikaci ve věcech důchodového pojištění podle čl. 1 písm. q) nařízení 883/2004 slovenský nositel pojištění a na území je jí německý nositel pojištění. Jak uvedeno výše, slovenský nositel pojištění potvrdil na formuláři E 205 SK z 28. 9. 2017 doby pojištění získané účastníkem řízení na do dne 15. 8. 2017, ke kterým by bylo možno pro nárok na český starobní důchod přihlédnout, v rozsahu 1 924 dní, tj. 5 roků a 99 dnů pojištění. nositel pojištění potvrdil na formuláři E 205 DE ze dne 22. 4. 2016, že účastník řízení získal na území Německa v době od 14. 6. 1986 do 31. 12. 2000 celkem 105 měsíců pojištění. Součtem dob pojištění získaných podle českých právních předpisů a dob pojištění získaných podle slovenských právních předpisů a podle německých právních předpisů, získal účastník řízení ke dni 30. 6. 2017 celkem 10 969 dnů, tedy 30 roků a 19 dnů pojištění, přičemž po snížení náhradní doby na 80 % doba pojištění činí 29 roků a 308 dnů. Tím žalobce podmínku získání potřebné doby pojištění nesplnil, ani s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle slovenských právních předpisů, a ani s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle německých právních předpisů.
19. ČSSZ konstatuje, že zápočet dob pojištění pro stanovení nároku na přiznání starobního důchodu účastníku řízení byl proveden v souladu s českými právními předpisy a s přihlédnutím k nařízení 883/2004, v jehož Příloze II. je mezi ustanoveními úmluv, které zůstávají v platnosti, uveden článek 20 Smlouvy a článek 15 Správního ujednání. Přesný rozpis všech dob pojištění a vyměřovacích základů, které účastník řízení získal podle právních předpisů i podle právních předpisů a je uveden v osobním listu důchodového pojištění, který účastník řízení obdržel přiložen k napadenému rozhodnutí jako jeho nedílnou součást.
20. Žalobce v námitkách ani žalobě nerozporuje doby pojištění. Těch má 30 let. K získání nároku na starobní důchod to však podle zákona o důchodovém pojištění nestačí. Při dosažení důchodového věku v roce 2016, jich musí získat pojištěnec 32. Těch však žalobce nedosáhl. Podle osobního listu důchodového pojištění ze dne 5. 10. 2017, který byl přílohou prvoinstančního rozhodnutí ČSSZ ze stejného dne, mu chybí delší doby pojištění, např. od 1. 9. 1993 do 31. 3. 1999, od 1. 1. 2001 do 1. 2. 2004, od 18. 12. 2009 do 23. 1. 2017.
21. V závěru žaloby žalobce žádá, aby mu Česká republika vrátila jednou sumou to, co musel státu platit na odvodech. To však není možné, protože pojistné na sociální zabezpečení je povinným odvodem pro daný okruh poplatníků stanovený zákonem.
22. Žalobce nesplnil podmínky pro vznik nároku na český starobní důchod stanovený českým zákonem o důchodovém pojištění, a proto ČSSZ navrhovala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
23. Z dávkového spisu žalobce soud pro rozhodnutí ve věci zjistil tyto podstatné skutečnosti. Žalobce podal žádost o český starobní důchod jako slovenský občan

žijící na dne 18. 7. 2016 prostřednictvím a požadované datum přiznání bylo od

24. Soud pak zjistil z dávkového spisu žalobce, že v tomto jsou vedeny veškeré doby pojištění, a to české doby pojištění, slovenské doby pojištění i německé doby pojištění, které jsou všechny zahrnuty v osobním listu důchodového pojištění ze dne 5. 10. 2017, kdy tento osobní list důchodového pojištění je součástí rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 10. 2017, kdy bylo ČSSZ rozhodnuto tak, že pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, se žádost zamítá.
25. Soud pak konstatuje, že z dávkového spisu dále vyplývá, že podle čl. 20 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení zveřejněné pod č. 228/1993 Sb. a podle čl. 15 odst. 1 Správního ujednání o provádění Smlouvy, dle níž bylo nutno postupovat, posledním zaměstnavatelem žalobce před rozdělením ČSFR na Českou republiku a Slovenskou republiku, tj. k datu 1. 1. 1993 byl podnik se sídlem v České republice, a to do dne 25. 3. 1985.
26. Krajský soud v Brně uvádí, že Česká správa sociálního zabezpečení, jak bylo zjištěno ze všech podkladů založených v dávkovém spise žalobce, postupovala naprosto správně a zákonným způsobem podle právních norem konstatovaných jednak v rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2017 a také v písemném vyjádření k žalobě, kdy obsah tohoto vyjádření je shodný s odůvodněním rozhodnutí ze dne 20. 11. 2017.
27. Na tomto místě soud uvádí, že Česká správa sociálního zabezpečení velmi podrobně zdůvodnila, proč žalobci nemohl být český starobní důchod ode dne, který žalobce požadoval v žádosti, přiznán, tedy proto, že žalobce zákonné podmínky nesplnil, neboť sice dosáhl k datu požadovaného přiznání starobního důchodu důchodového věku podle českých právních předpisů, nesplnil však potřebnou dobu pojištění (tedy druhou zákonnou podmínku).
28. Soud uvádí, že zcela se ztotožňuje s odůvodněním rozhodnutí žalovaného i jeho písemným vyjádřením k žalobě, které soud citoval, bylo by tedy zcela nadbytečné k tomuto cokoliv dodávat, neboť Česká správa sociálního zabezpečení vše vysvětlila řádně a srozumitelně, citovala všechna příslušná zákonná ustanovení, z nichž vyplývá, že v případě žalobce mu nemohl být k požadovanému datu český starobní důchod přiznán, neboť nesplnil potřebnou dobu pojištění stanovenou českými právními předpisy. Doba pojištění, kterou žalobce získal, není k požadovanému datu dostatečná pro získání českého starobního důchodu, a proto soud uzavírá, že ČSSZ skutečně nezbylo nic jiného, než žádost žalobce o starobní důchod zamítnout.
29. Soud uzavírá, že po zhodnocení všech podkladů, které jsou založeny v dávkovém spise, Česká správa sociálního zabezpečení postupovala správně, zákonným

způsobem, a pokud jde o samotného žalobce, ten ani nezpochybňuje veškeré doby pojištění, které získal, a které jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění ze dne 5. 10. 2017.

30. Jeho žalobní námitku je totiž taková, že se domnívá, že za dobu odpracovanou v ČR (30 roků) by měl mít nárok na přiznání českého starobního důchodu.
31. Tato doba však není podle českých právních předpisů dostatečná pro přiznání starobního důchodu žalobci od požadovaného data, přičemž soud znovu zdůrazňuje, že pokud jde o celkovou dobu pojištění, k tomu žalobce žádné výhrady nemá, tedy zjištěnou dobu pojištění nezpochybňuje.
32. Soud tedy musí uzavřít, že ČSSZ postupovala v souladu s platnými právními předpisy, zjistila řádně veškerou dobu pojištění žalobce. Rozhodnutí ČSSZ je také řádně, srozumitelně a dostatečně zdůvodněné.
33. Soud žalobu proto dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
34. Žalobci ani nemůže být vrácena celková suma, kterou odvedl na důchodovém pojištění v České republice, neboť to neumožňuje žádný právní předpis, a to proto, jak správně uvedla žalovaná, pojistné na sociální zabezpečení je povinným odvodem pro daný okruh poplatníků stanovený zákonem.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.
36. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. září 2018

JUDr. Jana Kubenová v. r.
samosoudkyně

